

Núm. 174

Gener 2005

SOCIETAT CATALANA DE BIOLOGIA
FILIAL DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

Carrer del Carme, 47
08001 Barcelona

QUÈ CAL SABER?

DETALLS DE NOMENCLATURA TAXONÒMICA

Com sabeu, el nom científic d'una **espècie** (és a dir, d'una 'unitat taxonòmica fonamental en l'estudi de la diversitat dels éssers vius i base de llur classificació') s'escriu en **lletí** i en **cursiva**, el **gènere** amb la inicial en majúscula i l'**epítet específic** en minúscula. El gènere es pot abreujar amb la inicial i un punt, però cal deixar un espai de separació igualment entre el gènere i l'epítet específic. Així doncs, heu d'escriure «*M. musculus*», i no «*M.musculus*».

Si abreugeu els noms d'aquesta manera, la primera vegada que l'esmenteu heu de posar el gènere complet, o, almenys, heu d'haver esmentat el gènere complet tot sol abans. Per molt que en la gran majoria de casos diguem i escrivim «*E. coli*» quan ens referim a *Escherichia coli*, en una publicació científica hem d'escriure el gènere complet, almenys la primera vegada que ens hi referim, encara que només sigui per una qüestió d'elegància, i encara que sigui una revista que només publiqui articles d'una mateixa espècie. Sempre pot haver-hi algú que no sàpiga de quin gènere es tracta. Aquesta regla s'ha d'observar especialment en el títol de l'article.

Les **abreviatures** dels mots llatins **species** i **subspecies** són, respectivament, **sp.** (no *spp.*) i **ssp.** (no *sspp.*). Aquests mots s'escriuen en rodona, com en «*Equus sp.*», «*Taraxacum officinale ssp. vulgare*», malgrat que es tracti d'abreviatures llatines. El mot no normatiu **serovar** ('subdivisió d'una espècie o d'una subespècie de microorganisme que inclou organismes que tenen algun caràcter antigènic comú que els diferencia d'altres línies o soques'; sinònim de **serotip** i **serotipus**, que són les formes normatives) també s'escriu en rodona: «*Salmonella enterica serovar typhi*».

En els usos informals, les llengües romàniques adapten a l'ortografia i la fonètica pròpies els noms dels **tàxons supraespecífics**. Tanmateix, en les descripcions formals s'utilitzen les denominacions llatines. En lletí, els tàxons supraespecífics s'escriuen sempre amb la inicial en majúscula, en cursiva els afectats pel **Codi Internacional de Nomenclatura Botànica** i el **Codi Internacional de Nomenclatura Bacteriana** i en rodona els afectats pel **Codi Internacional de Nomenclatura Zoològica**. D'aquesta manera, tenim: «*Enterobacteriaceae*», «*Magnoliatae*», «*Arthropoda*».

En llistes, índexs o catàlegs, els noms dels tàxons es poden escriure tots en rodona si no hi ha perill de confusió, i es pot reservar la cursiva per a altres usos d'èmfasi tipogràfic.

Web de QUÈ CAL SABER?
<http://www.iecat.net/scb/saber.htm>